

ΚΕΦ. ΙΑ.

XIII. Εἰσι δὲ καὶ ὑμένες ἐν τοῖς ζώοις ἅπασι τοῖς ἐναί-
μοις· ὅμοιοι δ' ἐστὶν ὁ ὑμὴν δέρματι πυκνῷ καὶ λεπτῷ, ἔστι
δὲ τὸ γένος ἕτερον· οὔτε γὰρ ἐστὶ σχιστὸν, οὔτε τατόν. Περὶ
ἕκαστον δὲ τῶν ὀστέων καὶ περὶ ἕκαστον τῶν σπλάγχνων ὁ
5 ὑμὴν ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς μείζουσι καὶ ἐν τοῖς ἐλάττοσι ζώοις·
ἀλλ' ἄδηλοι ἐν τοῖς ἐλάττοσι διὰ τὸ πάμπαν εἶναι λεπτοὶ
καὶ μικροί. Μέγιστοι δὲ τῶν ὑμένων εἰσὶν οἳ τε περὶ τὸν
ἐγκέφαλον δύο, ὧν ὁ περὶ τὸ ὀστοῦν ἰσχυρότερος καὶ παχύ-
τερος τοῦ περὶ τὸν ἐγκέφαλον, ἔπειθ' ὁ περὶ τὴν καρδίαν ὑμὴν.
10 Διακοπεῖς δὲ οὐ συμφύεται ψιλὸς ὑμὴν, ψιλούμενά τε τὰ
ὀστᾶ τῶν ὑμένων σφακελίζει.

2. Ἔστι δὲ καὶ τὸ ἐπίπλουν ὑμὴν· ἔχει δ' ἐπίπλουν πάντα
τὰ ἔναιμα, ἀλλὰ τοῖς μὲν πῖον, τοῖς δ' ἀπίμελόν ἐστίν.
Ἔχει δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐξάρτησιν ἐν τοῖς ζωοτόκοις
15 καὶ ἀμφώδουσιν ἐκ μέσης τῆς κοιλίας, ἣ ἐστὶν οἷον ῥαφή
τις αὐτῆς· καὶ τοῖς μὴ ἀμφώδουσι δὲ ἐκ τῆς μεγάλης κοι-
λίας ὡσαύτως.

XVI. 3. Ἔστι δὲ καὶ ἡ κύστις ὑμενοειδῆς μὲν, ἄλλο δὲ
γένος ὑμένος· [ἔχει γὰρ τάσιν]. Ἔχει δὲ κύστιν οὐ πάντα,
20 ἀλλὰ τὰ μὲν ζωοτόκα πάντα, τῶν δ' ὠοτόκων ἢ χελώνη
μόνον. Διακοπεῖσα δὲ οὐδ' ἡ κύστις συμφύεται, ἀλλ' ἡ παρ'
αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τοῦ οὐρητῆρος, εἰ μὴ τι πάμπαν σπάνιον·
γέγονε γὰρ τι ἤδη τοιοῦτον. Τεθνεώτων μὲν οὖν, οὐδὲν
δίίησιν ὑγρὸν, ἐν δὲ τοῖς ζῶσι καὶ ξηρὰς συστάσεις, ἐξ ὧν οἱ
25 λίθοι γίνονται τοῖς κάμνουσιν. Ἐνίοις δ' ἤδη καὶ τοιαῦτα